

[Bertel Haarder]

kan træffe individuelle beslutninger. En sådan bestemmelse kan absolut ikke administreres, for hvordan kan man arbejde kollektivt og samtidig træffe individuelle beslutninger? Man kan måske have en anelse om, hvor forslagsstillerne har villet hen med forslaget, men det må i så fald blive et spørgsmål om formulering af instruksen.

Til sidst skal jeg bekendtgøre, at vi stemmer for ændringsforslag nr. 24 om lovens ikrafttræden, og endelig skal jeg for god ordens skyld tilføje, da det ikke har været drøftet i udvalget, at det heraf følger, at der i dette finansår udløses ¼ af de foreslåede merbevillinger, idet vi naturligvis går ud fra, at de 22 mill. kr., som skal følge denne lov som merbevilling, er beregnet på årsbasis, sådan at det under hensyn til, at den først starter pr. 1. oktober, drejer sig om det kvarte beløb det første år.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Vi har selvfølgelig ikke klaret alt ved nu at lave en ny filmlov, men jeg synes, det vigtigste i loven er, at der er kommet flere penge, og jeg er meget glad for, vi nu er kommet op på de 22 mill. kr. ekstra.

Vi så gerne i SF, at der måske havde været lidt friere forhold til at lave filmproduktioner – det er det, vi ligesom har bygget vores ændringsforslag op omkring – og vi ville gerne have, at konsulenterne var ansat knap så lang tid ad gangen eller i hvert fald ikke havde mulighed for umiddelbar genansættelse, fordi vi mener, at det forhold, at det er de samme mennesker, der skal sidde og bedømme filmene i 6 år, kan medføre, at man i meget lange perioder får en speciel type af film, således at mennesker med andre holdninger og andre meninger ikke har mulighed for at komme ind og producere film.

Vi har prøvet, hvis vores ændringsforslag falder, under alle omstændigheder at bøde lidt på det ved at sige, at man så må forskyde konsulenternes ansættelsesdato; så får man alligevel en løbende udskiftning, således at der ikke går så lang tid, inden de alle er skiftet ud.

Det er også for at give mere bredde i det, at vi har bedt om, at filmredaktørerne skal kunne træffe individuelle afgørelser, hr. Bertel Haarder. Vi mener, at de skal arbejde sammen på den måde, at de kollektivt udsø-

ger nogle områder, som skal dækkes af kortfilmbranchen, men at man inden for disse områder godt individuelt kan give tilskud til specielle film eller kan sige, at disse film skal ind i statens filmcentrals distribution.

Ændringsforslaget om forsøgsordninger og om produktionsstøtte, som er stillet af de radikale, der vil give en ministerbeføjelse, kan jeg se får tilslutning fra den meget tilidsfulde opposition. Det kan godt undre lidt, at oppositionen vil give mere magt til ministeren, men det må oppositionen jo selv finde ud af. Vi mener ikke, at ministeren skal blande sig i de ting, som sker i filmregie; det bør ligge i filminstitutet eller i filmcentralen.

Vores ændringsforslag er som sagt et lille forsøg på at bidrage til et mere alsidigt udbud, men vi erkender da, at problemerne ikke er løst, selv om ændringsforslagene bliver vedtaget.

Der står f.eks. i bemærkningerne til lovforslaget, at det danske filmstudie ikke må være ubillig konkurrence for de eksisterende to private studier. Nu er det jo sådan, at de to private studier ejes af den samme, nemlig af Nordisk Film, og da Nordisk Film er en enorm magtfaktor, kan man godt spørge, hvordan filmstudiet kan komme ind og være ubillig konkurrence til et monopolforetagende. Jeg vil derfor spørge, om bemærkningerne betyder, at det danske filmstudie til enhver tid skal holde samme prisniveau, som man på Nordisk Film anser for rimeligt, og om ikke det forretningsmæssige, som er udtrykt i bemærkningerne, vil hindre, at man kan eksperimentere og lave forsøg på filmstudiet.

Men vi håber, at det, at der er blevet flere penge, i sig selv er med til at skabe en større bredde, for hvis man kan tage flere film ind, vil man selvfølgelig også være mere tilbøjelig til at tage tvivlsomme publikumssucceser ind; hvis der derimod er et meget lille antal film, skal man sikre sig, at de alle sammen får meget store publikumstal.

Vi håber, det samme er tilfældet for statens filmcentral, men vi mener nok, at filmcentralen har så stort et efterslæb, at der skal ekstrabevillinger og meget store bevillinger til, for at de kan komme af med det efterslæb. Vi håber ligesom hr. Bertel Haarder, at vi mellem anden og tredje behandling kan finde en rimelig fordeling af pengene mellem filminstitutet og statens filmcentral.